

25H-1.

R 91

JAM ELEKTRIÇIST

LLAMBRO RUCI

891983-1

R 91

5

LLAMBRO G. RUCI

JAM ELEKTRIÇIST

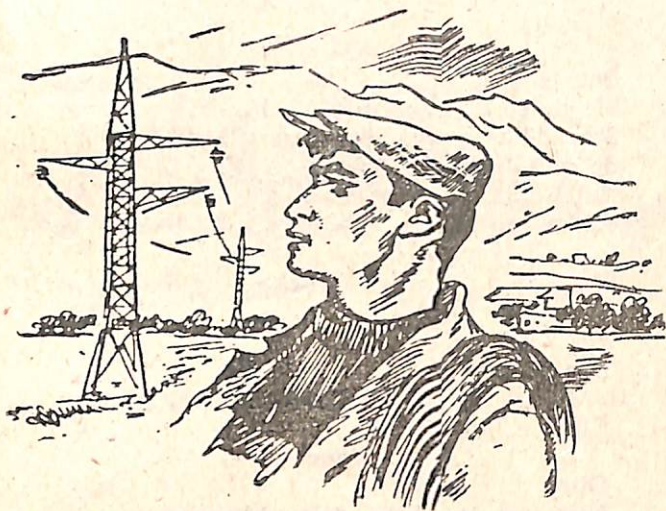
- POEZI -

14855

~~44654~~

LISTEN E SHËNË
MARRË

SHËNË BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

JAM ELEKTRIÇIST

1.

Mëngjezi me trastë mbi shpinë
Më gjeti në rrugë dhe më tha:

— Ditën e mirë!

Unë rend vetmitar,
Çapkën si një herë,
Veç pikat e shiut

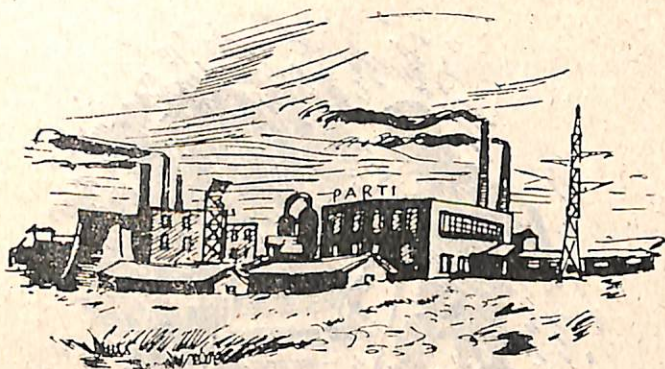
shkasin në fytyrë...

2.

Dua të ikij
 Me linjën e tensionit të lartë.
 S'ka gjë se rruga është e gjatë.
 Se mes fijesh tensioni
 Është thurur jeta ime,
 Ëndra ime...

3.

Dhe ja arrij
                     mes shokëve të mi...
 Është e bukur jeta
                     mes tyre.
 Ditët
 Nisen me trokun e turbinave
 Dhe ngjiten
                     majë shtyllave.
 Ndofta kërkojnë
                     melodi për këngët,
 Për këngët e duarve
                     për këngët e punës.

TY RINI KANTIERESH, TË KËNDOJ!

Sot
Mbi gjurmët e tua,
Rini kantieresh, u përkula.
Mbi gjurmët që le pas
Duke përshkuar
kilometra më këmbë,
Duke lagur baltën me djersë.

Qeshu, rini e kantierit!
Gazin e shpirtit
derdhe mbi gurë e beton!
Me vrullin e duarve të brumosura me punë
Ktheji lumenjtë
Në shtretërit e rinj
përgjithmonë,
Që vala e tyre të qeshet në turbina.

KËNGË KANTIERESH

I

Kësaj kënge
Vendlindjen as unë s'ja njoh.
Vetëm di se brodhi ndër kantiere,
Herë pas here,
Që këmbët mes baltës t'i çmpinte
Dhe ujë me grushte
Lumenjve të pinte.

Ti erdhe me libra ngarkuar
Në dhomën tonë —
Një barangë me letër katrama mbuluar,
Ku era fërshëllente,
Dhe shiu këndonte
Për jetën e gjallë të kantierit.

Ne të shikuum...
Ne kërkonim në sytë e tu të menduar
Shokun tonë.
Kishim dëgjuar...
Se inxhinierët mbajnë kokën lart.
Sy më sy vështruam njëri-tjetrin:
«Ku na e prunë këtë?!»
S'dinim shumë gjëra.
S'dinim si bëhej kuvendimi
Me kabllot shumëfijshe elektrike.
Në skica e projekte s'ulej as më trimi.
Ato na kallnin tmerr e frikë.
Shumë ngadalë zinin vend në kokën tonë
Ligjet...
Vetëm ti buzëqeshje si gjithmonë
Kur dikush s'dinte të përgjigjej.
Dhe nisje prapë
Me zë të shtruar:
Ç'kish thënë Ohmi
E Lenci ç'kishte shkruar...
Megjithatë
Ne ndruheshim nga ti,
Gjersa një ditë
Në shpirtin tënd shikuum
Të tillë bukuri,
Sa t'adhuruam jo, si dikur, si perëndi,
Por thjesht: si një Njeri!

II

Era frynte,
Fort të shkundte
Dhe të thoshte: prapa ktheu!
Shih rrufenë
Që mëdysh horizontin theu.
Dëgjo shiun që çirret, hata!
Si papagall, mbi mushama:
Ktheu... ktheu... ktheu...

Por ti ikje.
Ikje më këmbë
Dhe s'të shkonte nëpër mend
Që të ktheheshe,
Pas të mbeteshe.
Mushamanë
Lë mënjanë
Dhe nxiton, vrapon
Më shumë.
— Le të bjerë shiu me shtëmbë!

Ja tuneli —
Djersa jonë.
Gjith'me ujë vithisur ngeli.
— Duhet futur!
Motopompat në punë
Sa më parë duhen vënë!

Me gjith' rroba
Ti u hodhe.
As u trembe
As mendove
Se ç'të priste.

Veç me mendje pëshpërisje:
— Motopompat, motopompat...
Dhe, kur dole,
Buzëqeshje si gjithmonë.
Ti nuk prisje
Sipër duarsh të barisje.
Veç kërkoje posht' të zbrisje.
Një cigare me ne të ndizje.

UDHËT E RINISË...

I

1.

Një varg i gjatë
Vullnetarësh,

buzëqeshjesh,
kazmash

Janë rrjeshtuar
Përbri trasesë së piketuar...